

zowel geldelijke als andere, die verband houden met het doel van de vereniging.” Naast de uitvoering van de haar opgedragen kerntaken in het kader van haar werking, mag in deze geciteerde bevoegdheid de mogelijkheid voor I. worden gelezen om bijkomstige activiteiten te verrichten als marktspeler op het terrein van de afvalverbranding en -verwerking en dit binnen de marge dat ze geen afbreuk doen aan de uitvoering van de door haar vennoten opgedragen taken. De verwerende partij betoogt ook, hetgeen door de verzoekende partij niet wordt betwist, dat het om een bijkomstige activiteit gaat die minder dan 1 % van de totale jaarlijkse omzet bedraagt.

In deze context is I. gerechtigd om te kandideren en een offerte in te dienen voor een opdracht waarbij gezocht werd naar een bedrijf dat kan instaan voor het verwerken van bodemassen, wat volledig valt onder één van haar reguliere activiteiten, namelijk het verwerken van afval. Het getuigt overigens van een goed economisch beheer om haar capaciteit ten volle te benutten. Artikel 3, punt 4, van de statuten machtigt haar ook tot het nemen van alle initiatieven die afvalpreventie, afvalvermindering en een duurzaam afvalbeheer kunnen bevorderen; de inrichting op haar site van een installatie die een verdere opschoning van bodemassen – restproduct van de verbranding van huishoudelijk afval – toelaat, mag daartoe worden gerekend. Zolang capaciteit overblijft, kan niet worden ingezien waarom zij deze dienst – van afvalverwerking – niet zou mogen aanbieden ten behoeve van andere verbrandingsinstallaties voor de behandeling of opschoning van hun bodemassen.

Ten slotte mag ook hier worden gewezen op artikel 4 van de statuten van I. dat haar toelaat samen te werken met andere intergemeentelijke verenigingen ter verwezenlijking van haar doel:

“De vereniging kan haar doel ondermeer verwezenlijken door samen te werken met andere opdrachthoudende verenigingen en/of bedrijven die gelijkaardige activiteiten uitoefenen.”

5.2.5. Gelet op deze overwegingen moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet aantoonde dat het middelonderdeel gegrond is.
(...)

Volgt: Heropening van de debatten

Noot – Onder welke voorwaarden kan een opdrachthoudende vereniging bijkomende activiteiten verrichten?

De verzoekende partij had getracht te argumenteren dat de opdrachthoudende vereniging met de overheidsopdracht territoriaal haar bevoegdheid te buiten zou zijn getreden. De te verwerken afvalstoffen waren immers afkomstig van een afvalenergiecentrale die gelegen was buiten het territorium van de gemeentes-vennoten van de opdrachthoudende vereniging. Voorts zou de beperkte doelomschrijving van de opdrachthoudende vereniging ook een dergelijk commercieel optreden uitsluiten.

De opdrachthoudende vereniging bracht hier onder meer tegen in dat het Decreet Intergemeentelijke

Samenwerking niet verbiedt om diensten te verstrekken op het grondgebied van gemeenten die er geen deel van uitmaken met dien verstande dat de relaties met de gebruikers in dat geval van contractuele aard zijn terwijl ze op het grondgebied zelf van reglementaire aard zijn. Voorts wordt door de verwerende partij opgemerkt dat het hier gaat om een bijkomstige activiteit die wel degelijk een rechtsgeldige grondslag in de statuten heeft, nu in artikel 3 van de statuten bepaald wordt dat de opdrachthoudende vereniging alle verrichtingen, zowel geldelijke als andere, die verband houden met het doel van de vereniging, mag doen.

In het arrest oordeelde de Raad dat de territoriale bevoegdheid van de opdrachthoudende vereniging in de eerste plaats wel degelijk betrekking heeft op de taken die haar zijn overgedragen door de deelnemende gemeenten en het actieterrain inzake deze taken dan ook beperkt is tot het grondgebied van deze gemeenten. Dit belet volgens de Raad evenwel niet dat de opdrachthoudende vereniging over de juridische mogelijkheid beschikt om ook buiten dit kader nog contractuele verhoudingen aan te gaan (met rechtssubjecten die zich niet op het grondgebied van deze gemeenten bevinden). Als voorbeeld verwijst de Raad naar de overheidsopdracht in kwestie. Dit arrest vormt aldus een bevestiging van de arresten nr. 177.029 van 22 november 2007 en nr. 190.341 van 10 februari 2009, waarin de Raad reeds geoordeeld heeft dat geen enkele bepaling op algemene wijze een intercommunale vereniging verbiedt om diensten te verstrekken op het grondgebied van gemeenten die er geen deel van uitmaken.

Voorts verwijst de Raad ook naar de algemene bevoegdheid van artikel 3 van de statuten waarin de mogelijkheid kan worden gelezen “om bijkomstige activiteiten te verrichten als marktspeler op het terrein van de afvalverbranding en -verwerking en dit binnen de marge dat ze geen afbreuk doen aan de uitvoering van de door haar vennoten opgedragen taken”.

De Raad besloot dan ook dat de opdrachthoudende vereniging wel degelijk gerechtigd was om een offerte in te dienen. Aangezien de auditeur zich enkel had beperkt tot een onderzoek van het middel wat betreft de territoriale bevoegdheid van de opdrachthoudende vereniging, besloot de Raad om het debat te heropenen voor een aanvullend onderzoek door de auditeur.

Op grond van dit arrest kan aangenomen worden dat een opdrachthoudende vereniging gerechtigd is om bijkomende activiteiten te verrichten, op voorwaarde dat:

- de activiteit valt onder of verband houdt met de reguliere activiteiten;
- de activiteit inpasbaar is binnen het doel van de vereniging;
- het gaat om bijkomstige activiteiten, zodat er geen afbreuk wordt gedaan aan de uitvoering van de

taken waarvoor de gemeentes een beheersoverdracht hebben verricht.

Het is evenwel niet duidelijk of de Raad het verrichten van activiteiten toelaatbaar zou achten, indien niet aan al deze voorwaarden wordt voldaan. Wat indien de bijkomstige activiteit losstaat van de reguliere activiteiten? Betekent dit dan automatisch dat dergelijke bijkomende activiteiten niet zouden mogen worden verricht, of kan dan toch nog altijd teruggevallen worden op de algemene bevoegdheid volgens welke de

opdrachthoudende vereniging alle verrichtingen, zowel geldelijke als andere, die verband houden met het doel van de vereniging, mag doen? Wordt vervolgd ...

Frederik VANDENDRIESSCHE

Advocaat Stibbe

Jochen VRANCKX

Advocaat Stibbe

D. Procedure

Raad van State 26 mei 2016, nr. 234.869

Algemene vergadering

Voorzitter: dhr. Stevens

Kamervoorzitters: dhr. Hanotiau, Verbiest, Leroy, Vanhaeverbeek, Lust, Van Haegendoren, Jaumotte en mevr. Debroux

Staatsraden: mevr. Guffens, dhr. Adams, Seutin, Lefranc, Clement, Vandernacht, De Taeye, Thys, Barra, mevr. Déom, dhr. Sourbron, De Roy, Bodart, mevr. Bolly, mevr. Leus en dhr. Gosselin

Auditoraat: mevr. Inge Vos, auditeur

Inzake: nv Kantoorinrichting S. t./ het gemeenschapsonderwijs

1. Artikel 84 Procedurereglement – Aangetekend versturen van processtukken – Doel
2. Verzoek tot voortzetting per gewone brief – Recht op toegang tot de rechter – Brief afgestempeld door de griffie – Geen sanctie

1. Artikel 84 van het Procedurereglement schrijft voor dat alle processtukken per aangetekende brief moeten worden ingediend. Dit voorschrift heeft tot doel de processtukken een vaste of onbetwistbare datum te geven om na te gaan of die tijdig zijn ingediend.

2. Wanneer uit de stempel, aangebracht door de griffie, blijkt dat het verzoek tot voortzetting tijdig is ingediend, dient de tekortkoming aan de eis van de aangetekende brief, gelet op het recht van toegang tot de rechter, niet tot de verwerping van het beroep te leiden.

.....

(...)

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 september 2012, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de Scholengroep (...) genomen 10 september 2012 waarbij aan de ‘F. N./R.’ een overheidsopdracht wordt toegewezen met als voorwerp ‘Huur- en all-in onderhoudscontract van 35 digitale kopieer-toestellen en administrator-software’”.

(...)

III. Regelmatigheid van het verzoek tot voortzetting

Juridisch kader

3. Overeenkomstig het toentertijd luidende artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals van toepassing op de voorliggende zaak, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, na de kennisgeving van het arrest waarin de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de procedure indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de betekening van het arrest.

Overeenkomstig het toentertijd luidende artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State’, zoals van toepassing op de voorliggende zaak, stelt, wanneer een verzoekende partij naar aanleiding van een arrest waarin een vordering tot schorsing is afgewezen, niet binnen de termijn vastgesteld in artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten een verzoek tot voortzetting van de procedure indient bij ter post aangetekende brief, de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, de verzoekende partij ervan in kennis dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken tenzij zij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord; indien de verzoekende partij niet vraagt om te worden gehoord, spreekt de kamer de afstand van geding uit; indien de verzoekende partij vraagt om te worden gehoord, roept de voorzitter de partijen op om spoedig te verschijnen; nadat de kamer de partijen en het advies van het aangewezen lid van het auditoraat heeft gehoord, doet zij onverwijld uitspraak over de afstand van geding.

Artikel 84, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’ bepaalt dat “[a]lle processtukken [...] aan de Raad van State [worden] toegezonden bij ter post aangetekende brief”. Uit het verslag aan de Regent dat voorafgaat aan dit besluit, blijkt dat dit voorschrift ertoe strekt de processtukken een vaste of onbetwistbare datum te geven; het is dan ook de datum van de aantekening ter post die in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van de tijdigheid van de procedurestukken.